

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22344/2023
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Бранислав Дангубић адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирћа Попи, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3942/22 од 26.04.2023. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3942/22 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 368/21 од 19.04.2022. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима на име неисплаћене закупнине за закуп пољопривредног земљишта исплати износ од 2.752,70 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС за економску 2015/16 те износ од 4.206,70 евра у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС за економску 2016/17 годину, све са обрачунатом законском затезном каматом од пресуђења до исплате и обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 365.766,16 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3942/22 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у делу става првог којим је обавезан тужени да тужиоцима на име неисплаћене закупнине за закуп пољопривредног земљишта исплати износ од 2.752,70 евра за економску 2015/16 и износ од 4.206,70 евра за економску 2016/17 годину, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у ставу другом изреке, а ставом трећим изреке преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на износ главног дуга исплати законску затезну камату од

пресуђења 19.04.2022. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију с позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. и став 3. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, прописано је да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, док је ставом 3. истог члана прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 20.06.2018. године ради накнаде штете – закупа пољопривредног земљишта, а вредност предмета спора у смислу члана 28. ЗПП одређена је висином од 1.066.615,00 динара који износ на дан подношења тужбе представља динарску противвредност од 9.028,39 евра.

Пресудом донетом у другом степену првостепена пресуда потврђена је у делу којим је усвојен тужбени захтев за исплату дуговане закупнине у укупном износу од 7.019,40 евра са припадајућом законском затезном каматом, док је преиначена у делу начина исплате припадајуће законске затезне камате тако што ће се иста исплатити у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Како вредност побијаног дела не прелази износ од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена сходно одредби члана 403. став 3. ЗПП.

Ревизија туженог није дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Наиме, одредбом члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), а камата, уговорна казна и остала споредна тражења као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизија је изјављена и против одлуке у делу којим је одлучено о начину извршења обавезе плаћања законске затезне камате на досуђени износ дуговане закупнине, дакле против дела пресуде којом је одлучено о споредном тражењу тужилаца које не чини њихово главно потраживање због чега ревизија туженог није дозвољена јер преиначење у делу одлуке о камати као споредном потраживању ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП с обзиром да ревизија против одлуке о камати није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија сходно члану 403. ЗПП у вези члана 28. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић